

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 25

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 13 ianuarie 2015

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 611 din 4 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative.....	2-3		civilă și cele ale art. 48 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru 9-11
Decizia nr. 615 din 4 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 259 alin. (7) și (8) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	4-5		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
Decizia nr. 624 din 4 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XI alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale	6-7	1.186/2014. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigridină și de Creștere a Precipitațiilor	12-13
		1.189/2014. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Agenției Zonei Montane	14-15
		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
		10. — Decizie privind eliberarea, la cerere, a domnului Pásztor Sándor din funcția de secretar de stat la Departamentul pentru ape, păduri și piscicultură	15
		ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI	
Opinie concurentă.....	8	2.794/2014. — Decizie privind aprobarea Regulamentului pentru atestarea managerilor energetici și agreerea societăților prestatoare de servicii energetice și a Regulamentului pentru autorizarea auditorilor energetici din industrie	16
Decizia nr. 636 din 11 noiembrie 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 611**

din 4 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, excepție ridicată de Radu Virgil în Dosarul nr. 37.964/3/2012 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care constituie obiectul Dosarului nr. 253D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal răspunde partea Paul Papacica, personal, lipsind autorul excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul părții prezente, care arată că este de acord cu punctul de vedere exprimat de Avocatul Poporului, anexat la dosar, precizând și că adevărata intenție a autorului excepției constă în tergiversarea soluționării procesului.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, Decizia nr. 417 din 15 octombrie 2013, prin care Curtea Constituțională a reținut, în esență, că prin constatarea neconstituționalității unei dispoziții legale nu intervine o abrogare în sensul prevederilor Legii nr. 24/2000, ci, în acest caz, se produce un efect specific, mult mai grav, care constă în pierderea legitimității constituționale a aceluia text.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 9 octombrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 37.964/3/2012 (comunicată prin adresa de înaintare înregistrată la compartimentul grefă, registratură și arhivă al Curții Constituționale cu nr. 1.346/1 aprilie 2014), **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative**, excepție ridicată de Radu Virgil într-o cerere de

recurs formulată împotriva unei sentințe prin care a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea sa de restituire a taxei judiciare de timbru formulată într-o cauză având ca obiect solicitarea de antrenare a răspunderii civile delictuale prin acordarea de daune morale pentru prejudicii aduse imaginii sale sub aspectul onoarei și reputației.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 147 alin. (1) din Constituție, deoarece împiedică producerea efectului juridic definitiv și general obligatoriu în cazul deciziilor prin care Curtea Constituțională constată neconstituționalitatea unui act normativ sau a unei norme abrogatoare.

7. Autorul excepției consideră că legiuitorul ordinar nu a făcut distincție, la adoptarea textului legal criticat, asupra naturii actului abrogator a actului de abrogare anterior. Aplicând principiul *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, apreciază că legiuitorul acceptă, implicit, ca actul de abrogare să fie inclusiv o decizie a Curții Constituționale, pentru a da eficiență art. 147 alin. (1) din Constituție, potrivit căroră „(...)dispozițiile din legile (...) în vigoare (...) constatate ca fiind neconstituționale își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei (...)”. În caz contrar, art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 lipsește de efecte juridice decizia Curții Constituționale, ceea ce contravine art. 147 alin. (1) și (4) din Legea fundamentală. Interpretând sensul sintagmei „își încetează efectele juridice” în sensul că dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale „ies din vigoare”, autorul excepției arată că în acest caz particular este vorba despre o abrogare atipică, pe care Curtea Constituțională, în îndeplinirea rolului său de legiuitor negativ, o realizează. În concret, își raportează susținerile la Decizia nr. 778 din 12 mai 2009 prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 34/2001 pentru modificarea și completarea Legii nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.

8. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că nu poate fi reținută critica de neconstituționalitate prin raportare la art. 147 alin. (1) din Constituție, deoarece dispozițiile art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 nu sunt de natură să modifice efectele deciziilor Curții Constituționale.

Totodată, Avocatul Poporului observă că autorul excepției nu formulează o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci deduce contrarietatea textelor de lege atacate prin raportare la posibila interpretare și aplicare de către instanțele judecătorești. Or, problemele legate de interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale nu pot fi soluționate pe calea controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională neavând o asemenea competență și nici de a completa sau modifica un text de lege.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, având următorul conținut: „(3) *Abrogarea unei dispoziții sau a unui act normativ are caracter definitiv. Nu este admis ca prin abrogarea unui act de abrogare anterior să se repună în vigoare actul normativ inițial. Fac excepție prevederile din ordonanțele Guvernului care au prevăzut norme de abrogare și au fost respinse prin lege de către Parlament.*”

14. În motivarea excepției de neconstituționalitate sunt invocate prevederile constituționale ale art. 147 alin. (1) și (4), referitoare la efectul general obligatoriu și pentru viitor al deciziilor prin care Curtea Constituțională constată neconstituționalitatea unor dispoziții din legi sau ordonanțe în vigoare.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege examinate au mai fost supuse

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Radu Virgil în Dosarul nr. 37.964/3/2012 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și constată că dispozițiile art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare. Astfel, prin Decizia nr. 417 din 15 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 2 decembrie 2013, Curtea a statuat că prevederile art. 64 alin. (3) din Legea nr. 24/2000 nu intră în conflict cu normele cuprinse în art. 147 alin. (1) din Constituție.

16. Pentru aceasta, Curtea a reținut, mai întâi, că Legea nr. 24/2000 are ca obiect de reglementare tehnica legislativă, adresându-se așadar legiuitorului, iar, în particular, prevederile art. 64 alin. (3) din lege instituie reguli privind abrogarea. Astfel, regula o reprezintă interdicția revigorării unui act normativ prin abrogarea actului abrogator al acestuia, iar excepția de la această regulă constă în readucerea în vigoare a unui act normativ în cazul în care ordonanțele Guvernului care l-au abrogat au fost respinse prin lege de către Parlament. În continuare, Curtea a arătat că efectul specific al deciziilor Curții Constituționale de constatare a neconstituționalității dispozițiilor legale de abrogare dă expresie și eficiență — în situația particulară a constatării neconstituționalității actului abrogator și a lipsei intervenției Parlamentului sau Guvernului pentru punerea de acord a prevederilor neconstituționale cu dispozițiile Constituției — normelor constituționale cuprinse în art. 142 alin. (1) care consacră rolul Curții Constituționale de garant al supremației Constituției și în art. 147 alin. (4) care statuează că deciziile Curții sunt general obligatorii. În astfel de cazuri nu intervine o abrogare a unui act de abrogare anterior, pentru a se putea reține incidența dispozițiilor art. 64 alin. (3) teza a doua din Legea nr. 24/2000 — dispoziții opozabile legiuitorului în activitatea de legiferare —, ci este vorba de un efect specific al deciziilor de constatare a neconstituționalității unei norme abrogatoare, care constă în pierderea legitimității constituționale a textului declarat neconstituțional, sancțiune diferită și mult mai gravă decât abrogarea unui text normativ.

17. Curtea constată că, pentru identitate de rațiune, cele reținute prin decizia mai sus amintită își mențin valabilitatea și în această cauză, astfel că excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca neîntemeiată.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 615

din 4 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 259 alin. (7) și (8) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (7) și (8) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Iulian Liviu Drăghici în Dosarul nr. 195/93/2013 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 346D/2014.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care, invocând jurisprudența Curții Constituționale, respectiv deciziile nr. 1.240 din 7 octombrie 2010 și nr. 705 din 11 septembrie 2007, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta mai arată că, în speță, nu este vorba de o contraprestație, ci de o obligație fiscală.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 195/93/2013, **Tribunalul Ilfov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 259 alin. (7) și (8) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății**, excepție invocată de Iulian Liviu Drăghici într-un dosar având ca obiect anularea unei decizii de impunere.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției arată, în esență, că, deși toți cetățenii sunt egali, solidari și nediscriminați, fiindu-le garantat dreptul la viață, integritate fizică și dreptul la ocrotirea sănătății prin asistență medicală, ei sunt obligați să contribuie la fondul de sănătate, putând fi executați silit cu majorări de întârziere. Astfel, se arată că ei nu beneficiază de calitatea de asigurat decât după ce au plătit întreaga sumă datorată retroactiv pentru un serviciu care nu le-a fost acordat și nici nu mai poate fi acordat. În acest fel, prin cuantum exagerat al sumei impuse se încalcă principiul proporționalității și al justei așezări a sarcinilor fiscale.

6. **Tribunalul Ilfov — Secția civilă** și-a exprimat opinia potrivit căreia excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Acesta invocă jurisprudența relevantă a Curții Constituționale în materie, respectiv Decizia nr. 1.220 din 29 septembrie 2009, Decizia nr. 258 din 16 martie 2010 și Decizia nr. 519 din 12 decembrie 2013.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 259 alin. (7) și (8) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 259 alin. (7) și (8): „*Persoanele care au obligația de a se asigura și nu pot dovedi plata contribuției sunt obligate, pentru a obține calitatea de asigurat:*

a) să achite contribuția legală lunară pe ultimele 6 luni, dacă nu au realizat venituri impozabile pe perioada termenelor de prescripție privind obligațiile fiscale, calculată la salariul minim brut pe țară în vigoare la data plății, calculându-se majorări de întârziere;

b) să achite pe întreaga perioadă a termenelor de prescripție privind obligațiile fiscale contribuția legală lunară calculată asupra veniturilor impozabile realizate, precum și obligațiile fiscale accesorii de plată prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă au realizat venituri impozabile pe toată această perioadă;

c) să achite atât contribuția legală lunară și obligațiile fiscale accesorii prevăzute la lit. b) pentru perioada în care au realizat venituri impozabile, cât și contribuția legală lunară, precum și

majorările de întârziere prevăzute la lit. a) sau, după caz, obligațiile fiscale accesorii, pentru perioada în care nu au fost realizate venituri impozabile pe o perioadă mai mare de 6 luni. Această prevedere se aplică situațiilor în care în cadrul termenelor de prescripție fiscală există atât perioade în care s-au realizat venituri impozabile, cât și perioade în care nu s-au realizat astfel de venituri. În cazul în care perioada în care nu s-au realizat venituri impozabile este mai mică de 6 luni, se achită contribuția legală lunară proporțional cu perioada respectivă, inclusiv majorările de întârziere și obligațiile fiscale accesorii, după caz.

(8) Pentru situațiile prevăzute la alin. (7) termenele de prescripție privind obligațiile fiscale se calculează începând cu data primei solicitări de acordare a serviciilor medicale, la notificarea caselor de asigurări de sănătate sau la solicitarea persoanelor în vederea dobândirii calității de asigurat, după caz.”

12. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că acest text de lege aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 privind principiul neretroactivității legii civile, art. 44 alin. (2) privind garantarea dreptului de proprietate privată, art. 16 privind principiul egalității în fața legii, art. 56 alin. (2) privind justa așezare a sarcinilor fiscale și art. 139 privind impozitele, taxele și alte contribuții. De asemenea se mai arată că mai sunt încălcate prevederile art. 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale raportat la art. 1 privind dreptul de proprietate din Protocolul adițional la Convenție, art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenție, precum și Protocolul nr. 12 privind interzicerea generală a discriminării la aceeași Convenție.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate, prin raportare la critici similare.

14. Astfel, prin Decizia nr. 1.240 din 7 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 824 din 9 decembrie 2010, Curtea a statuat că legea instituie nu doar dreptul cetățenilor de a beneficia de serviciile sistemului public de sănătate, ci și obligația acestora de a contribui la fondul de asigurări sociale de sănătate. Persoanele exceptate de la plata acestei contribuții sunt prevăzute în art. 213 din Legea

nr. 95/2006, astfel că, în afara acestora, tuturor celorlalți cetățeni le revine obligația mai sus amintită. Din momentul în care se naște această obligație, iar asiguratul plătește contribuția, legea îi dă acestuia dreptul de a beneficia de pachetul de servicii medicale în sistemul public de sănătate. Între această situație și cea în care se află autorul excepției nu se poate pune însă un semn de egalitate. Astfel, în condițiile în care persoana obligată să contribuie la sistemul de asigurări de sănătate ignoră această obligație, este firesc ca accesul la serviciile sistemului public de asigurări de sănătate să fie diferit de prima ipoteză. O asemenea soluție nu este, prin urmare, discriminatorie, nu afectează integritatea fizică sau psihică a persoanei și nici nu îngrădește dreptul la ocrotirea sănătății, ci îl reglementează diferit, având în vedere situația deosebită în care se găsește persoana care nu a respectat obligația legală de a contribui la fondul de asigurări sociale de sănătate.

15. De asemenea, prin Decizia nr. 705 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 31 octombrie 2007, în care a analizat dispozițiile art. 259 alin. (7) lit. b) și alin. (8) din Legea nr. 95/2006, Curtea a reținut că dispozițiile de lege criticate prevăd obligația plății contribuției de asigurări de sănătate pentru o perioadă anterioară în sarcina celor care aveau această obligație, dar nu au îndeplinit-o. Astfel, Curtea a reținut că obligarea la plata contribuției prevăzute de lege și anterior nu are un caracter retroactiv.

16. Prin Decizia nr. 258 din 16 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 din 21 mai 2010, Curtea a statuat că principiul așezării juste a sarcinilor fiscale impune ca plata contribuțiilor să se facă în același mod de către toți contribuabilii, prin excluderea oricărui privilegiu sau discriminări, astfel ca, la venituri egale, contribuția să fie aceeași. Același principiu presupune însă ca așezarea sarcinilor fiscale să țină cont de capacitatea contributivă a cetățenilor, de necesitatea de protecție a categoriilor sociale celor mai dezavantajate, luând în considerare elementele ce caracterizează situația individuală și sarcinile sociale ale contribuabililor în cauză.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Iulian Liviu Drăghici în Dosarul nr. 195/93/2013 al Tribunalului Ilfov — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 259 alin. (7) și (8) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Ilfov — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 624

din 4 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XI alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XI alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, excepție ridicată de S.C. „Scandic Distilleries” — S.A. din comuna Drăgănești, județul Bihor, în Dosarul nr. 144/35/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 452D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă pentru autoarea excepției domnul Ciprian Popa, consilier juridic, cu delegație depusă la dosar, și domnul avocat Gheorghe Piperea din Baroul București, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, lipsind cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentanților autoarei excepției care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Aceștia arată că dispozițiile legale criticate sunt neclare, lăsând loc pentru interpretări nefavorabile din partea organelor fiscale. Se arată că sensul legii a fost deturnat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.604/2011. De asemenea se descrie detaliat situația de fapt din dosar.

4. În continuare, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Acesta arată că autoarea excepției de neconstituționalitate dorește, de fapt, completarea textului. Se mai menționează jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Deciziile nr. 141 din 13 martie 2014 și nr. 214 din 15 aprilie 2014.

5. Prin Încheierea din 24 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 144/35/2012, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XI alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, excepție invocată de S.C. „Scandic Distilleries” — S.A. din comuna Drăgănești, județul Bihor, într-un dosar având ca obiect anularea unei decizii de impunere.**

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autoarea excepției arată, în esență, că, în măsura în care s-ar interpreta că prin noțiunea „obligații fiscale restante” utilizată de art. XI alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 s-ar înțelege doar obligațiile fiscale principale, s-ar aduce atingere principiului supremației legii, consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituția României, principiu care impune respectarea, de către autoritățile publice și de către instanțele judecătorești, a normelor juridice valabil edictate. Or, în acest sens, aplicarea art. XI alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 nu poate fi condiționată de o interpretare *pro causa* a organului fiscal, preluată *tale quale* de instanță.

7. Se mai arată că textul art. XI alin. (1) nu distinge între „obligații fiscale principale” și „obligații fiscale accesorii”, ci face vorbire doar despre „obligații fiscale restante”. Or, potrivit normelor generale de tehnică legislativă, atunci când legiuitorul dorește să limiteze sfera de aplicare a unor facilități fiscale trebuie să elaboreze o normă juridică expresă în acest sens, nefiind îngăduit ca o asemenea limitare să fie făcută de interpret.

8. Autoarea excepției a invocat, de asemenea, principiul securității juridice, care implică: accesul la legislația aplicabilă și previzibilitatea acestei legislații, obligația administrației fiscale de a-și defini în mod clar exigențele și de a-și respecta angajamentele și dreptul la interpretarea unitară a legii.

9. În opinia autoarei, interpretarea criticată este discriminatorie prin prisma prevederilor acestui text constituțional, efectul interpretării fiind acela de a crea o categorie privilegiată de contribuabili. De asemenea, interpretarea noțiunii de „obligații fiscale restante” utilizată de art. XI alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011, în sensul de obligații fiscale principale, aduce atingere prevederilor art. 44 din Constituție, fiind înlăturată „speranța legitimă” a societății de a beneficia de facilitățile fiscale.

10. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal** și-a exprimat opinia potrivit căreia excepția de neconstituționalitate este întemeiată,

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

putându-se constata existența unei discriminări sau inechități în sensul prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituția României între categoriile de contribuabili care pot beneficia de facilitățile fiscale prevăzute de acest text legal.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. XI alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 2 septembrie 2011, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 209/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 15 noiembrie 2012, prevederi care au următorul conținut: „(1) Pentru obligațiile fiscale restante la 31 august 2011, penalitățile de întârziere se anulează sau se reduc, astfel:

a) *penalitățile de întârziere se anulează dacă obligațiile principale și dobânzile aferente acestora se sting prin plată voluntară sau compensare până la 31 decembrie 2011;*

b) *penalitățile de întârziere se reduc cu 50% dacă obligațiile principale și dobânzile aferente acestora se sting prin plată voluntară sau compensare până la 30 iunie 2012.”*

15. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că aceste texte de lege aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în fața legii și ale art. 44 privind dreptul de proprietate.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că autoarea acesteia este, în realitate, nemulțumită de modul în care dispozițiile legale criticate au fost interpretate printr-un ordin al ministrului finanțelor publice, respectiv Ordinul nr. 2.604/2011, autoarea excepției solicitând, practic, modificarea prevederilor legale în sensul dorit de ea. Or, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională, în calitate de legislator negativ, nu poate modifica sau completa prevederea legală supusă controlului și nici nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțelesului său contrar Constituției (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 11 din 14 ianuarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 13 martie 2003).

17. Curtea reține, totodată, că aspectele învederate de autoarea excepției de neconstituționalitate vizează interpretarea și aplicarea legii; or, aceste chestiuni, neintrând în sfera contenciosului constituțional, țin de competența exclusivă a instanțelor judecătorești. Astfel, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XI alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 este inadmisibilă.

18. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XI alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, excepție ridicată de S.C. „Scandic Distilleries” — S.A. din comuna Drăgănești, județul Bihor, în Dosarul nr. 144/35/2012 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

OPINIE CONCURRENTĂ

Fără a contesta soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. XI alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale care, în principiu, este o soluție corectă, apreciem că aceasta ar fi trebuit respinsă ca neîntemeiată și nu ca inadmisibilă, pentru considerentele ce se vor arăta în continuare.

1. Soluția de respingere ca inadmisibilă se întâlnește în diferite situații, respectiv cele prevăzute expres de lege (lipsa legăturii textului criticat cu cauza dedusă judecării, textul să fi fost declarat anterior neconstituțional de către Curte, lipsa motivării pretensei contrarietăți cu textul constituțional de referință etc.) sau acolo unde textul criticat poate primi mai multe interpretări. Or, în ceea ce privește atât interpretarea, cât și aplicarea textului de lege la o speță anume, Curtea s-a pronunțat în sensul că este atributul instanței de judecată pe rolul căreia se află cauza respectivă.

În alte situații, spre exemplu în cele în care este invocată excepția de neconstituționalitate a unor prevederi legale prin prisma soluțiilor date de Înalta Curte de Casație și Justiție care asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale, Curtea a statuat că această interpretare trebuie să se situeze în limitele Constituției, astfel încât numai o interpretare în acord cu prevederile constituționale poate deveni obligatorie pentru toate instanțele judecătorești. Pe acest considerent, Curtea Constituțională, în mai multe rânduri, a statuat că este competentă să soluționeze excepțiile de neconstituționalitate întemeiate pe textul de lege a cărui interpretare a fost dată de către Înalta Curte de Casație și Justiție prin recursurile în interesul legii, sens în care este, spre exemplu, Decizia nr. 8 din 18 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 186 din 17 martie 2011.

În situația în care, însă, textul de lege nu lasă loc la mai multe interpretări, instanța de contencios constituțional poate și trebuie să examineze din punct de vedere constituțional prevederile criticate, cum sunt de altfel și prevederile art. XI alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011, criticate în cauza de față. Respingând excepția ca inadmisibilă, Curtea nu a mai examinat textul criticat prin raportare la norma constituțională de referință, consecința fiind ușor de anticipat — existând riscul pronunțării unei soluții bazate pe o interpretare neconstituțională a unui text constituțional.

Afirmația este întărită chiar de opinia exprimată de către instanța de judecată, care apreciază că „textul încalcă art. 16 din Constituție și, prin urmare, contribuabilul în speță ar trebui să beneficieze și el de aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 30/2011”.

2. Chiar prin motivarea dată de autoarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele criticate sunt neconstituționale în măsura în care s-ar interpreta că prin noțiunea „obligații fiscale restante” utilizată de art. XI alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 s-ar înțelege doar obligațiile fiscale principale, situație în care s-ar aduce atingere principiului supremației legii, deși textul criticat nu distinge între „obligații fiscale principale” și „obligații fiscale accesorii”, ci face vorbire doar despre „obligații fiscale restante”. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că interpretarea dată de organele fiscale care disting între „obligații fiscale principale” și „obligații fiscale accesorii” ar fi neconstituțională și, prin urmare, Curtea ar

trebui să dea interpretarea constituțională a textului criticat. Așadar, întreaga problematică se circumscrie ideii de interpretare constituțională a textului criticat, care este atribuția instanței de contencios constituțional, și nu numai de aplicare și de interpretare a acestuia în concret la speța dedusă judecării, situație în care competența ar reveni instanței de judecată.

3. Prevederile supuse controlului de constituționalitate, în opinia noastră, sunt suficient de clare, acestea fiind adoptate de legiuitorul delegat în scopul de a stimula operatorii economici să își achite obligațiile fiscale restante, instituind pentru aceștia anumite facilități fiscale, concrete. Astfel, prevederile criticate statuează că pentru **obligațiile fiscale restante** la 31 august 2011, **penalitățile de întârziere** se anulează sau se reduc, astfel:

a) penalitățile de întârziere se anulează dacă **obligațiile principale și dobânzile aferente acestora** se sting prin plată voluntară sau compensare până la 31 decembrie 2011;

b) penalitățile de întârziere se reduc cu 50% dacă **obligațiile principale și dobânzile aferente acestora** se sting prin plată voluntară sau compensare până la 30 iunie 2012.

Este lesne de observat că, deși în enunțul de principiu al art. XI alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 30/2011 se vorbește despre **obligații fiscale restante**, ceea ce ar conduce la concluzia că textul se referă la orice obligație fiscală restantă și nu doar la obligațiile fiscale principale, cele două ipoteze, respectiv cele prevăzute la lit. a) și lit. b) din normele criticate, statuează *expressis verbis* că penalitățile de întârziere se anulează și, respectiv, se reduc, în ipoteza în care **obligațiile principale și dobânzile aferente** se sting prin plată voluntară până la 31 decembrie 2011 și, respectiv, 30 iunie 2012.

4. Autoarea excepției de neconstituționalitate este nemulțumită de faptul că, deși a fost un bun contribuabil, achitându-și o parte din obligațiile fiscale principale înainte de apariția Ordonanței Guvernului nr. 30/2011, organele fiscale îi refuză beneficiul aplicării textului de lege **pentru penalitățile aferente acestora**. Prezentă în instanță a recunoscut că pentru obligațiile fiscale principale restante la data intrării în vigoare a Ordonanței a beneficiat de aplicarea prevederilor acesteia. În concluzie, apreciază contestatoarea, prin interpretarea dată de organele fiscale este discriminată în raport cu alți operatori economici care, deși nu au fost la fel de buni platnici, au beneficiat de clemența legiuitorului.

5. Pentru a se constata încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, trebuie ca persoanele respective să se afle în aceeași situație juridică, ceea ce nu se confirmă în cauza de față, ordonanța fiind adoptată tocmai în scopul de a stimula plata obligațiilor fiscale de către operatorii economici ce înregistrau restante la data intrării în vigoare a acesteia.

Mai mult, Ordonanța reglementează situația unor persoane juridice și, ca atare, în acest context, prevederile art. 16 alin. (1) nu au incidență în cauză, contrar opiniei exprimate de instanța de judecată, întrucât aceste dispoziții constituționale au în vedere egalitatea între cetățeni și nu între persoane juridice.

În consecință, fiind vorba de acordarea unor facilități fiscale, în considerarea unei anumite situații, este apanajul legiuitorului să stabilească întinderea și aplicarea în concret a acestora și deci să decidă ce obligații fiscale anulează sau reduce, atât timp cât aceste facilități se aplică tuturor contribuabililor aflați în ipoteza normei legale.

Judecător,
Petre Lăzăroiu

Judecător,
Daniel-Marius Morar

Judecător,
Toni Greblă

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 636

din 11 noiembrie 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă și cele ale art. 48 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Popescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă și cele ale art. 48 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Societatea Comercială Enel Energie Muntenia — S.A. în Dosarul nr. 18.883/302/2013 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și care formează obiectul Dosarului nr. 356D/2014 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 377 din 26 iunie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 21 martie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 18.883/302/2013, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, și art. 48 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.**

5. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială Enel Energie Muntenia — S.A. într-o cauză având ca obiect soluționarea unei „cereri cu valoare redusă”.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că prevederile de lege criticate sunt contrare drepturilor și intereselor ambelor părți ale procesului, deoarece reclamantul nu are certitudinea recuperării creanței și nici a cheltuielilor de judecată constând în taxa de timbru și onorariul pentru curator, iar pârâtul, în cazul în care cade în pretenții, este obligat să plătească apărări pentru care nu și-a dat acordul și care pot fi contrare intereselor acestuia. Așadar, legiuitorul intervine în favoarea uneia dintre părți — debitorul obligației

contractuale, obstrucționând accesul la justiție al creditorului și restrângând acestuia exercitarea drepturilor rezultând dintr-un raport juridic. Astfel, partea care a promovat acțiunea și care are interes în continuarea procesului trebuie să plătească pentru apărarea părții adverse, care, deși legal citată prin publicitate, nu s-a prezentat în instanță, nu a formulat apărări, nu a dovedit că are dreptul să beneficieze de un curator numit de instanță și, pe lângă faptul că i-a produs creditorului un prejudiciu, beneficiază de apărările unui avocat plătit din fondurile acestuia.

7. Deși art. 48 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului 80/2013 prevede că avansarea cheltuielilor pentru remunerarea curatorului se face de cealaltă parte, arată că partea interesată poate fi atât reclamantul, cât și pârâtul, dar și statul, pentru că acesta este interesat să asigure respectarea prevederilor constituționale invocate. Totodată, practica instanțelor judecătorești privind stabilirea persoanei în sarcina căreia se impune obligația de plată a remunerației curatorului și a cuantumului acestuia este una discreționară și neunitară.

8. Prin neprezentarea în instanță a părții legal citate prin publicitate, se prezumă că aceasta recunoaște pretențiile reclamantului, astfel că numirea, în asemenea condiții, a unui curator ar însemna încălcarea dreptului părții reclamante la un proces echitabil, a accesului la justiție, restrângerea exercițiului unor drepturi, precum și încălcarea dreptului părții pârâte la apărare, prin impunerea unui apărător al intereselor sale, interese pe care curatorul numit de instanță doar le poate intui, fără a cunoaște adevăratele interese ale părții pe care o reprezintă.

9. Autorul mai susține că prevederile legale criticate reprezintă un abuz al statului la adresa cetățenilor, de vreme ce creditorul a dovedit că a făcut toate demersurile necesare aflării noului sediu sau domiciliu. Stabilirea în sarcina creditorului a obligației de plată a onorariului curatorului este neconstituțională, limitând accesul liber la justiție și restrângând exercițiul unor drepturi, în condițiile în care, ca urmare a citării debitorului prin publicitate, acesta nu s-a prezentat în fața instanței pentru a dovedi citarea sa cu rea-credință și pentru a formula apărările necesare în cauză. Restrângerea drepturilor și intereselor creditorului, prin obligarea acestuia la plata onorariului pentru curator, echivalează cu anihilarea dreptului acestuia la recuperarea de la debitor a sumelor datorate în baza unui raport juridic. De asemenea, este posibil ca partea în sarcina căreia se stabilește plata onorariului curatorului să nu dispună de fondurile necesare, în condițiile în care a achitat deja taxa judiciară de timbru. Pe de altă parte, în situația în care cade în pretenții și este obligat la plata onorariului, deși nu dorește angajarea unui apărător, patrimoniul pârâtului este afectat.

10. În fine, consideră că este încălcat și dreptul la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, prin tergiversarea de către curatorul special, care este interesat în obținerea unui onorariu mai mare. Aceasta este în defavoarea creditorului care a dat dovadă de bună-credință în raportul juridic dedus judecății.

11. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă** opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care reține că textele de lege criticate nu îngăduiesc în niciun fel accesul liber la justiție al reclamantei, deoarece aceasta a avut posibilitatea sesizării instanței judecătorești cu o cerere, în vederea apărării drepturilor și intereselor sale legitime. Procedura citării prin publicitate și a numirii curatorului nu are drept efect tergiversarea soluționării cauzelor și nu se poate prezuma faptul că avocații numiți în calitate de curatori ar avea un asemenea interes. Totodată, dreptul la un proces echitabil este pe deplin respectat, deoarece, prin numirea unui curator special și prin stabilirea obligației de plată a remunerației în sarcina reclamantei, aceasta din urmă nu este dezavantajată față de partea adversă, ci, dimpotrivă, se creează o situație de egalitate. Legiuitorul nu intervine în favoarea uneia dintre părți, ci încearcă să creeze tocmai o situație de egalitate între acestea, în ceea ce privește exercitarea drepturilor procesuale, având în vedere că pârâțul nu a fost găsit și, prin urmare, s-a aflat în imposibilitatea de a-și formula o apărare reală și efectivă. Prin instituirea acestor măsuri de protecție este garantat dreptul la apărare al ambelor părți.

12. Instanța judecătorească apreciază că, prin instituirea obligației de plată a remunerației curatorului în sarcina reclamantei, nu este restrâns în niciun fel dreptul reclamantei de a obține repararea prejudiciului pretins cauzat de către pârât, din moment ce aceasta își va recupera sumele de bani avansate, la finalizarea litigiului, cu titlu de cheltuieli de judecată.

13. Totodată, apreciază că nu sunt lezate nici drepturile și interesele creditorului care beneficiază de o apărare reală și efectivă din partea curatorului, care poate să determine interesele părții prin raportare la obiectul cererii reclamantului și la probele depuse de către reclamant la dosarul cauzei. Deși pârâțul va fi obligat la finalizarea litigiului la plata către reclamant a onorariului curatorului, prin aceasta nu se aduce atingere drepturilor sale, din moment ce a fost angajată răspunderea civilă delictuală a acestuia, obligația de plată fiind tocmai sancțiunea ce intervine pentru neîndeplinirea obligației legale de a declara noul domiciliu.

14. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 167 alin. (3) coroborate cu cele ale art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, precum și cele ale art. 48 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 392 din 29 iunie 2013.

18. Prevederile art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă au următorul cuprins:

— art. 167 alin. (3): „*Odată cu încuviințarea citării prin publicitate, instanța va numi un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâțului.*”;

— art. 58 alin. (4): „*Remunerarea provizorie a curatorului astfel numit se fixează de instanță, prin încheiere, stabilindu-se totodată și modalitatea de plată. La cererea curatorului, odată cu încetarea calității sale, ținându-se seama de activitatea desfășurată, remunerația va putea fi majorată.*”

Prevederile art. 48 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 au următorul cuprins: „*Instanța poate stabili, prin încheierea prevăzută de art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ca avansarea remunerației curatorului să se facă de cealaltă parte, când o asemenea măsură este în interesul continuării procesului.*”

19. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

20. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 17 — *Interzicerea abuzului de drept* cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

21. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare, relevante în acest sens fiind Decizia nr. 377 din 26 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 693 din 23 septembrie 2014, și Decizia nr. 364 din 25 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 22 iulie 2014.

22. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că instituția curatorului special a fost reglementată în art. 44 din Codul de procedură civilă din 1865, cu rolul de a preveni și înlătura anumite abuzuri ce ar fi putut apărea în exercitarea drepturilor procesuale ale persoanelor prevăzute de aceste dispoziții. Astfel, în caz de urgență, dacă persoana fizică lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor civile nu avea reprezentant legal, instanța, la cererea părții interesate, putea numi un curator special, care să o reprezinte până la numirea reprezentantului legal, potrivit legii. De asemenea, instanța putea numi un curator special în caz de conflict de interese între reprezentant și cel reprezentat sau când o persoană juridică chemată să stea în judecată nu avea reprezentant legal. Aceste dispoziții se aplicau, în mod corespunzător, și persoanelor cu capacitate de exercițiu restrânsă, iar numirea acestor curatori se făcea de instanța competentă să hotărască asupra cererii de chemare în judecată.

23. Prin Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, a fost extinsă instituția curatei speciale. Potrivit art. 58 alin. (1), „*În caz de urgență, dacă persoana fizică lipsită de capacitatea de exercițiu a drepturilor civile nu are reprezentant legal, instanța, la cererea părții interesate, va numi un curator special, care să o reprezinte până la numirea reprezentantului legal, potrivit legii. De asemenea, instanța va numi un curator special în caz de conflict de interese între reprezentantul legal și cel reprezentat sau când o persoană juridică ori o entitate dintre cele prevăzute la art. 56 alin. (2), chemată să stea în judecată, nu are reprezentant.*” În virtutea art. 58 alin. (3), „*Numirea acestor curatori se va face de instanța care judecă procesul, dintre avocații anume desemnați în acest scop de barou pentru fiecare instanță judecătorească. Curatorul special are toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege pentru reprezentantul legal.*”

24. Este evident că această instituție, astfel cum este legiferată în Codul de procedură civilă, este menită să dea eficiență art. 24 din Constituție, dreptul la apărare fiind asigurat în plenitudinea sa. Astfel, această instituție vine să protejeze interesele celor chemați în judecată și care nu au capacitatea de exercițiu a drepturilor civile, intrând în această categorie nu numai minorii și interzișii — persoane fizice, ci și persoanele juridice ori entitățile prevăzute la art. 56 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

25. Potrivit art. 167 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în situația în care reclamantul învederează, motivat, că, deși a făcut tot ce i-a stat în putință, nu a reușit să afle domiciliul pârâtului sau un alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii, instanța va putea încuviința citarea acestuia prin publicitate. Ca atare, citarea prin publicitate nu are loc *de plano*, ci este o acțiune subsecventă demersurilor nereușite efectuate în sensul aflării domiciliului pârâtului sau a unui alt loc unde ar putea fi citat potrivit legii.

26. Însă, în cazul în care instanța încuviințează citarea părții pârâte prin publicitate, este obligată să numească un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58 din același cod, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului [art. 167 alin. (3): „*Odată cu încuviințarea citării prin publicitate, instanța va numi un curator dintre avocații baroului, potrivit art. 58, care va fi citat la dezbateri pentru reprezentarea intereselor pârâtului.*”]. Astfel, legiuitorul a extins protecția prevăzută la art. 58 alin. (1) din Codul de procedură civilă și asupra celor chemați în judecată și al căror domiciliu, cu toate eforturile depuse, nu a putut fi identificat.

27. În acest context, trebuie avute în vedere dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 719 din 12 octombrie 2011, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 25 aprilie 2008, cu modificările și completările

32. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială Enel Energie Muntenia — S.A. în Dosarul nr. 18.883/302/2013 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și constată că prevederile art. 167 alin. (3) coroborat cu art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă și cele ale art. 48 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 11 noiembrie 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

ulterioare, ale Legii nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 97 din 6 mai 1991, cu modificările ulterioare, precum și alte acte normative care reglementează obligația legală a persoanelor fizice și a persoanelor juridice de a aduce la cunoștința autorităților însărcinate cu evidența persoanelor fizice/juridice schimbarea domiciliului/reședinței ori, după caz, a sediului.

28. Pe de altă parte, Curtea a reținut că, potrivit art. 48 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013, avansarea remunerației curatorului special numit de instanță în condițiile art. 58 și 167 din Codul de procedură civilă este în sarcina persoanei ale cărei interese sunt ocrotite prin numirea curatorului. Instanța poate stabili, prin încheierea prevăzută de art. 58 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ca avansarea remunerației curatorului să se facă de cealaltă parte, când o asemenea măsură este în interesul continuării procesului. În mod excepțional, în cazuri urgente, care nu suferă amânare, instanța va încuviința avansarea remunerației cuvenite curatorului special din bugetul statului, iar sumele avansate din bugetul statului cu titlu de remunerație pentru curatorul special constituie cheltuieli judiciare și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul [art. 49 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013]. Partea care avansează sumele cu titlu de remunerație a curatorului special are protecția drepturilor procesuale, nefiindu-i limitat accesul la justiție, întrucât la finalul judecării aceste sume ce reprezintă remunerația curatorului special se includ în cheltuielile de judecată și vor fi puse în sarcina părții care pierde procesul [art. 48 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013].

29. Având în vedere cele expuse, Curtea a constatat că prevederile criticate nu aduc atingere dispozițiilor art. 21 și 24 din Legea fundamentală, fiind o transpunere a dispozițiilor constituționale privind garantarea dreptului la apărare, fără a îngreuna accesul liber la justiție și aplicându-se deopotrivă tuturor celor aflați în ipoteza normelor referitoare la instituția curatei speciale.

30. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele din deciziile menționate își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în cauza de față.

31. În fine, Curtea constată că celelalte dispoziții din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au incidență în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Simina Popescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 3 alin. (1) din Legea nr. 139/2014 privind unele măsuri pentru reorganizarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Autoritatea pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, denumită în continuare *Autoritate*, instituție publică de interes național, cu personalitate juridică, finanțată de la bugetul de stat, înființată în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (1) și art. 9 din Legea nr. 139/2014 privind unele măsuri pentru reorganizarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările ulterioare, se organizează și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, denumit în continuare *M.A.D.R.*

(2) Autoritatea preia activitatea și personalul Direcției generale Sistemul Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor din cadrul *M.A.D.R.*, care se desființează.

(3) Autoritatea are sediul central în municipiul București, bd. Carol I nr. 12, sectorul 3.

(4) Autoritatea are în structura sa centre zonale de coordonare cu statut de sucursale, unități de combatere a căderilor de grindină, unități de creștere a precipitațiilor, grupuri de combatere independente, alte unități din domeniu, precum și unități ce se vor constitui ca urmare a progresului tehnico-științific, în conformitate cu art. 44 alin. (6) din Legea nr. 173/2008 privind intervențiile active în atmosferă, cu modificările ulterioare.

Art. 2. — Autoritatea are ca obiect de activitate managementul activităților de intervenții active în atmosferă și asigură implementarea Programului de realizare a Sistemului național antigrindină și de creștere a precipitațiilor, denumit în continuare *S.N.A.C.P.*

Art. 3. — Pentru realizarea obiectivelor din domeniul intervențiilor active în atmosferă, Autoritatea exercită următoarele funcții, în condițiile legii:

a) de autoritate publică centrală în domeniul intervențiilor active în atmosferă, în conformitate cu prevederile art. 44 alin. (3) din Legea nr. 173/2008, cu modificările ulterioare;

b) de planificare strategică a activităților și resurselor necesare pentru dezvoltarea *S.N.A.C.P.*;

c) de reglementare, prin care se asigură realizarea cadrului juridic și elaborarea reglementărilor specifice în domeniul intervențiilor active în atmosferă, cu aprobarea *M.A.D.R.*;

d) de coordonare, prin care se asigură implicarea în acțiunile de realizare a intervențiilor active în atmosferă, sprijinul și colaborarea cu alte entități publice și/sau private, la nivel național și transfrontalier, în conformitate cu reglementările interne și angajamentele internaționale asumate de autoritățile competente în domeniul intervențiilor active în atmosferă, potrivit legii;

e) funcția de management al informațiilor, prin care se asigură obținerea, centralizarea, prelucrarea, analiza, protecția și difuzarea datelor și informațiilor privind intervențiile active în atmosferă;

f) de reprezentare, pe plan intern și extern, în domeniul intervențiilor active în atmosferă, cu aprobarea *M.A.D.R.*;

g) de comunicare și informare publică prin care se asigură, în condițiile legii, informarea autorităților, a populației și a mass-mediei cu privire la combaterea fenomenelor meteorologice periculoase.

Art. 4. — (1) Pentru îndeplinirea funcțiilor prevăzute la art. 3, Autoritatea are următoarele atribuții principale, în condițiile legii:

a) asigură managementul *S.N.A.C.P.* și realizează activitățile de operaționalizare a unităților din cadrul acestuia;

b) actualizează Programul de realizare a *S.N.A.C.P.*, pe baza nevoilor identificate și a progresului tehnologic, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea *M.A.D.R.*;

c) coordonează și organizează activitățile structurilor teritoriale, asigură gestionarea infrastructurii critice din domeniul intervențiilor active în atmosferă, în condițiile legii, precum și managementul riscurilor asociate situațiilor de urgență datorate fenomenelor meteorologice periculoase;

d) realizează activități de colaborare internațională în domeniul intervențiilor active în atmosferă și de promovare a rolului acestora, precum și de formare și informare a beneficiarilor cu privire la măsurile de combatere a fenomenelor meteorologice periculoase și de adaptare a agriculturii la efectele schimbărilor climatice.

(2) În executarea atribuțiilor sale, Autoritatea colaborează cu proiectantul general al *S.N.A.C.P.*, definit conform anexei nr. 1 pct. 18 din Legea nr. 173/2008, cu modificările ulterioare.

Art. 5. — Pentru realizarea scopului său, Autoritatea desfășoară activitățile prevăzute la art. 47 din Legea nr. 173/2008, cu modificările ulterioare.

Art. 6. — (1) Conducerea Autorității se asigură de către un președinte cu rang de director general și de un vicepreședinte cu rang de director general adjunct, numiți prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale. Funcția de director general este funcție militară, potrivit art. 51 din Legea nr. 173/2008, cu modificările ulterioare.

(2) Președintele Autorității este ordonator secundar de credite și gestionează fondurile publice alocate, în conformitate cu prevederile art. 51 alin. (5) din Legea nr. 173/2008, cu modificările ulterioare.

(3) Președintele conduce activitatea Autorității și o reprezintă în raporturile cu celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale și locale, cu alte persoane fizice și juridice, precum și în justiție.

(4) Președintele Autorității poate delega atribuțiile de reprezentare prevăzute la alin. (3) unor persoane din cadrul Autorității.

(5) În exercitarea atribuțiilor sale, președintele Autorității emite decizii.

(6) Personalul Autorității este constituit din funcționari publici și personal contractual. Numărul maxim de posturi al Autorității este de 33, dintre care 27 se preiau integral de la Direcția Generală Sistemul Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, iar 6 se asigură prin redistribuire din numărul total de posturi vacante existente la nivelul *M.A.D.R.*

(7) Personalul din aparatul propriu al Autorității și personalul de conducere și de execuție din centrele zonale de coordonare și din unitățile din structura acestora se numesc și se eliberează din funcție de către conducerea Autorității, potrivit legislației în vigoare.

(8) Personalul Autorității se constituie prin transferul/preluarea salariaților din cadrul Direcției Generale Sistemul Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor și se completează cu specialiști din diverse domenii, potrivit legislației în vigoare și statutului de funcții.

(9) Încadrarea personalului, precum și stabilirea drepturilor salariale aferente se realizează prin decizie a președintelui Autorității, cu respectarea termenelor și a procedurii prevăzute de legea aplicabilă fiecărei categorii de funcții.

(10) Regulamentul de organizare și funcționare, structura organizatorică, statul de funcții și numărul de posturi al Autorității se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(11) Salarizarea personalului din cadrul Autorității se face potrivit legislației în vigoare privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și cu respectarea prevederilor art. 4 din Legea nr. 139/2014, cu modificările ulterioare.

(12) Până la aprobarea regulamentului de organizare și funcționare, a structurii organizatorice și a bugetului propriu, toate activitățile contractuale și organizatorice din cadrul S.N.A.C.P., precum și salarizarea personalului Autorității se asigură de către M.A.D.R.

Art. 7. — (1) Patrimoniul public și privat creat în cadrul Programului de realizare a S.N.A.C.P., precum și responsabilitatea administrării acestuia se preiau de către Autoritate de la M.A.D.R.

(2) Patrimoniul Autorității se constituie din patrimoniul preluat în urma înființării și din cel rezultat din implementarea și dezvoltarea ulterioară a S.N.A.C.P.

(3) Autoritatea preia și exercită dreptul de administrare a bunurilor care aparțin domeniului public al statului și care constau în infrastructura de intervenții active în atmosferă, stabilită conform prevederilor anexei nr. 4 din Legea nr. 173/2008, cu modificările ulterioare.

(4) Autoritatea preia și exercită dreptul de administrare a bunurilor care aparțin domeniului privat al statului, reprezentând clădiri, utilaje, instalații și mijloace de transport de uz general.

(5) Autoritatea preia în folosință echipamentele, aparatura și dotările necesare funcționării, corespunzător atribuțiilor și responsabilităților stabilite.

(6) Pentru implementarea S.N.A.C.P. și realizarea activităților specifice de inspecții și control, gestiune economico-administrativă și activități interinstituționale, Autoritatea are în dotare un număr total de 7 autovehicule, cu un consum lunar de 300 litri/lună/autovehicul, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice

și instituțiile publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Autoturismele, împreună cu cota de combustibil necesar funcționării, se preiau de la M.A.D.R. împreună cu patrimoniul S.N.A.C.P.

(8) Infrastructura, aparatura, dotările și echipamentele prevăzute la alin. (1)—(7) se preiau cu titlu gratuit de la M.A.D.R. prin protocol de predare-preluare, încheiat în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(9) Predarea-preluarea patrimoniului se face pe bază de protocol între părțile interesate la valoarea de inventar a bunurilor de către o comisie de predare-preluare numită prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

(10) Datele de identificare ale bunurilor mobile și imobile din domeniul public și privat al statului care se preiau în administrarea Autorității se vor stabili prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, emis în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri.

(11) Predarea-primirea bunurilor prevăzute în conținutul ordinului menționat la alin. (10) se face prin protocol încheiat între părțile implicate, în termen de 30 de zile de la data publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(12) M.A.D.R. împreună cu Ministerul Finanțelor Publice vor modifica în consecință anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — (1) Finanțarea cheltuielilor Autorității se va face potrivit prevederilor Legii nr. 173/2008, cu modificările ulterioare, și ale Legii nr. 139/2014, cu modificările ulterioare.

(2) M.A.D.R. va asigura resursele necesare pentru aplicarea dispozițiilor legale în vigoare în ceea ce privește funcționarea Autorității.

Art. 9. — (1) Toate atestatele, licențele, actele și documentele oficiale elaborate de M.A.D.R. în implementarea S.N.A.C.P. și pentru reglementarea domeniului intervențiilor active în atmosferă își păstrează valabilitatea până la data expirării, conform prevederilor legale în baza cărora au fost emise.

(2) Autoritatea se subrogă în drepturi și obligații în toate relațiile contractuale stabilite de M.A.D.R. în implementarea S.N.A.C.P. și pentru reglementarea domeniului intervențiilor active în atmosferă.

Art. 10. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă art. 1, 2 și anexele nr. 1 și 2 din Hotărârea Guvernului nr. 601/2009 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Administrației Sistemului național antigrindină și de creștere a precipitațiilor, a Structurii organizatorice a Administrației Sistemului național antigrindină și de creștere a precipitațiilor și a unităților din subordine, precum și a Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 173/2008 privind intervențiile active în atmosferă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 5 iunie 2009.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Daniel Constantin
Ministrul finanțelor publice,
Darius-Bogdan Vălcov
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Grațiana Leocadia Gavrilescu
Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor vârstnice,
Rovana Plumb

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind organizarea și funcționarea Agenției Zonei Montane

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 10 alin. (4) din Legea nr. 139/2014 privind unele măsuri pentru reorganizarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Agenția Zonei Montane înființată, potrivit Legii nr. 139/2014 privind unele măsuri pentru reorganizarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și a unor structuri aflate în subordinea acestuia, cu modificările ulterioare, ca organ de specialitate, cu personalitate juridică, finanțată de la bugetul de stat, în subordinea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, denumită în continuare *Agenția*, se organizează și funcționează conform prezentei hotărâri.

Art. 2. — Agenția Zonei Montane are sediul în municipiul Vatra Dornei, str. Runc nr. 23, județul Suceava.

Art. 3. — Agenția are ca scop aplicarea strategiei și politicilor Guvernului în domeniul dezvoltării și protecției zonelor montane din România, zone marcate de specificitate, fragile ecologic și defavorizate economico-social din cauze naturale, care necesită o gestiune specifică.

Art. 4. — Agenția exercită următoarele funcții principale:

a) de autoritate de stat în domeniul dezvoltării durabile a zonei montane, cu aprobarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale;

b) de strategie, prin care asigură întocmirea și propunerea spre aprobare a strategiei pentru dezvoltarea durabilă a zonei montane;

c) de reprezentare, prin care asigură, în numele Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, reprezentarea pe plan intern și extern, în domeniul său de activitate și în limitele stabilite de acesta.

Art. 5. — Agenția are următoarele atribuții:

a) participă la elaborarea orientărilor strategice naționale pentru dezvoltarea durabilă a zonei montane și asigură aplicarea „etapelor implementării” (platformă on-line, monitorizare, evaluare);

b) elaborează și propune spre aprobare măsuri tehnico-operative privind aplicarea în teritoriu a strategiei și politicilor Guvernului în domeniul dezvoltării și protecției mediului montan în vederea creșterii calității vieții populației montane;

c) elaborează și propune spre inițiere Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale proiectele de acte normative al căror obiect se referă la dezvoltarea și protecția zonei montane, valorificarea superioară a resurselor naturale și umane din zona montană, urmărind aplicarea acestora cu respectarea limitelor de autoritate, a principiilor autonomiei operatorilor economici și a autonomiei locale;

d) elaborează criterii de selecționare a unor microzone montane prioritare care să beneficieze de programe speciale; efectuează analiza, sinteza și prognoza fenomenelor social-economice din zona montană; stabilește prioritățile și prezintă periodic informări Guvernului în legătură cu evoluția acțiunilor ce se întreprind; atenționează și face propuneri privind prevenirea oricăror acțiuni defavorabile zonei montane;

e) îndrumă și organizează circulația informației și promovarea unor programe educative privitoare la zona montană prin mass-media; contribuie la formarea unei culturi montane în România;

f) implementează strategia de dezvoltare durabilă a zonei montane în teritoriul desemnat;

g) cooperează cu Agenția Națională pentru Protecția Mediului în vederea ecologizării fermelor agrozootehnice și a localităților din zona montană;

h) organizează activitatea de instruire cu specific agromontan a personalului propriu din aparatul central și a celui de la nivelul teritoriului;

i) cooperează cu Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă în vederea organizării activității de perfecționare și reconversie a șomerilor și a disponibilizaților din zona montană;

j) organizează banca de date a zonei montane și ține evidența efectelor aplicării măsurilor prevăzute de lege pentru sprijinirea agricultorilor și a operatorilor economici din zona rurală montană;

k) poate acorda, la cerere, consultanță tehnică la constituirea organizațiilor neguvernamentale, asociațiilor, fundațiilor și altor forme de asociere ce au ca scop susținerea activităților și deservirea intereselor populației din zona montană, cu prioritate a celor privind dezvoltarea agriculturii, întreprinderilor mici și mijlocii, a meșteșugurilor tradiționale, a turismului rural și a agroturismului, a altor activități creatoare de locuri de muncă, un obiectiv principal fiind reprezentat de sprijinirea organizațiilor profesionale ale agricultorilor din zonele montane;

l) propune Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale inițierea de acte normative cu privire la criteriile și modul de acordare, în cazurile și în condițiile prevăzute de lege, a facilităților și avantajelor pentru locuitorii și comunitățile zonei montane, urmărind modul de aplicare a acestora;

m) monitorizează programele și proiectele de dezvoltare rurală sectoriale și integrate din zona montană, în funcție de priorități și în conformitate cu obiectivele stabilite prin strategia dezvoltării zonei montane;

n) elaborează ghiduri de bune practici specifice activităților economice din zona montană, adresate populației din mediul rural;

o) propune elaborarea de norme metodologice unitare privind acordarea de consultanță și asistență tehnică în domeniul său de activitate, care se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale;

p) inițiază și colaborează la organizarea manifestărilor științifice, culturale, a târgurilor și expozițiilor, a altor activități cu caracter promoțional și educativ destinate zonei montane pe plan intern și participă la acțiuni similare pe plan internațional;

q) încheie convenții de colaborare cu instituții specializate din țară și din străinătate, având ca obiect schimbul de informații, experiență și asistență reciprocă în domeniul promovării politicii de dezvoltare în zona montană, asigurând relații de colaborare cu organisme internaționale pentru integrarea în politica montană europeană și aplicarea pe teritoriul țării a prevederilor din convențiile și acordurile internaționale în materie, care au fost ratificate de România, cu respectarea prevederilor legale în vigoare;

r) îndeplinește orice alte atribuții stabilite prin acte normative.

Art. 6. — (1) Conducerea Agenției se exercită de către un director general, numit de ministrul agriculturii și dezvoltării rurale.

(2) În exercitarea atribuțiilor, directorul general al Agenției emite decizii și instrucțiuni.

(3) Directorul general al Agenției are calitatea de ordonator terțiar de credite.

Art. 7. — Patrimoniul Agenției, reprezentat de bunurile mobile și imobile necesare desfășurării activității specifice, se asigură

de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, din disponibilul existent potrivit situației financiare întocmite potrivit art. 28 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în condițiile legislației în vigoare.

Art. 8. — (1) Numărul maxim de posturi al Agenției este de 26.

(2) Regulamentul de organizare și funcționare, structura organizatorică, statul de funcții al Agenției se aprobă prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (2) din Legea nr. 139/2014, cu modificările ulterioare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(3) Personalul Agenției este constituit din funcționari publici și personal angajat pe bază de contract individual de muncă.

(4) Salarizarea personalului din cadrul Agenției se face potrivit legislației privind salarizarea funcționarilor publici și a personalului angajat pe bază de contract individual de muncă.

(5) Încadrarea personalului în numărul de posturi stabilit potrivit prevederilor alin. (1), precum și stabilirea drepturilor salariale aferente se realizează prin decizie a directorului general, cu respectarea termenelor și a procedurii stabilite de legea aplicabilă fiecărei categorii de funcții.

Art. 9. — Agenția poate utiliza, conform legislației în vigoare, pentru desfășurarea activităților specifice, un parc auto constituit conform Ordonanței Guvernului nr. 80/2001 privind stabilirea unor normative de cheltuieli pentru autoritățile administrației publice și instituțiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 247/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 10. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 februarie 2015.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Daniel Constantin

Ministrul finanțelor publice,

Darius-Bogdan Vâlcov

Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale și persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

GrațIELA Leocadia Gavrilescu

București, 29 decembrie 2014.

Nr. 1.189.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind eliberarea, la cerere, a domnului Pásztor Sándor
din funcția de secretar de stat la Departamentul pentru ape,
păduri și piscicultură**

Având în vedere cererea de demisie a domnului Pásztor Sándor, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului sub nr. 20/245/I.M. din 9 ianuarie 2015, în temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Pásztor Sándor se eliberează, la cerere, din funcția de secretar de stat la Departamentul pentru ape, păduri și piscicultură.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

București, 13 ianuarie 2015.

Nr. 10.

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI
DEPARTAMENTUL PENTRU EFICIENȚĂ ENERGETICĂ

DECIZIE

privind aprobarea Regulamentului pentru atestarea managerilor energetici și agreerea societăților prestatoare de servicii energetice și a Regulamentului pentru autorizarea auditorilor energetici din industrie

Având în vedere prevederile art. 9 alin. (1) lit. x) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, și ale art. 3 alin. (2) lit. g) din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică, în temeiul prevederilor art. 3 alin. (2) lit. a), ale art. 3 alin. (4) și ale art. 9 alin. (8) din Legea nr. 121/2014 privind eficiența energetică,

șeful Departamentului pentru eficiență energetică emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul pentru atestarea managerilor energetici și agreerea societăților prestatoare de servicii energetice, prevăzut în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul pentru autorizarea auditorilor energetici din industrie, prevăzut în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 3. — Entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentei decizii.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă:

a) Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 38/2013 privind

aprobarea Regulamentului pentru autorizarea auditorilor energetici și a Regulamentului pentru atestarea managerilor energetici și acreditarea societăților prestatoare de servicii energetice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 400 din 3 iulie 2013;

b) Decizia președintelui Agenției Române pentru Conservarea Energiei nr. 57/2003 privind aprobarea Ghidului de pregătire și examinare a cursanților în domeniul elaborării bilanțurilor energetice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 17 iunie 2003;

c) Decizia președintelui Agenției Române pentru Conservarea Energiei nr. 58/2003 privind aprobarea Ghidului de pregătire și examinare a cursanților în domeniul gestiunii energiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 17 iunie 2003.

Șeful Departamentului pentru eficiență energetică,

Emil Calotă

București, 17 decembrie 2014.

Nr. 2.794.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 25 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 812215